

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

STYRET I SPAREBANK 1 SOGN OG FJORDANE
Langebruvegen 12
6800 FØRDE

Vår referanse
25/14601
Deres referanse

26.06.2026

Tilsynsrapport

1 Innledning

Finanstilsynet gjennomførte stedlig tilsyn 10. – 12. mars 2026 i SpareBank 1 Sogn og Fjordane (banken) (org. nr. 946 670 081). Formålet med tilsynet var å belyse og vurdere bankens interne virksomhetsstyring og kredittrisiko på bedriftsmarkedsområdet, samt tapsvurderinger iht. IFRS 9 og likviditets- og finansieringsrisiko.

Denne tilsynsrapporten bygger på Finanstilsynets foreløpige tilsynsrapport datert 21. april 2026 og styrets kommentarer til denne i brev av 19. mai 2026.

2 Finanstilsynets oppsummering

SpareBank 1 Sogn og Fjordane har ambisiøs strategi, solid kapitalposisjon og god lønnsomhet. Samtidig vurderer Finanstilsynet at sentrale elementer i styring og kontroll ikke er tilstrekkelig operasjonalisert i lys av bankens størrelse og ambisjonsnivå. Dette gjelder særlig praktisk håndtering av allianseavhengighet, innretning og gjennomføring av internkontrollen, lukking av vesentlige avvik innen operasjonell risiko og IKT, og forbedringsbehov på kredittområdet. Banken har i flere kvartaler hatt feil i beregning og rapportering av kapitaldekning, og sammenhengen mot oppfyllelse av MREL¹ fremstår ikke som tilstrekkelig helhetlig vurdert. Kapitalframskrivninger og kapitalbehov bør i større grad speile bankens økte ambisjoner og endrede risikobilde.

Omstilling, nedbemanning og økt allianseavhengighet trekker samlet i retning av forhøyet operasjonell risiko. Den overordnede styringsdialogen og de formelle rammene for styrearbeidet er på plass, men dokumentasjonen gir begrenset innsyn i styrets egne vurderinger, avveiiinger og prioriteringer, særlig i saker med betydelig skjønn og risiko.

Finanstilsynet forventer at styret sikrer en tydelig og etterprøvbar sammenheng mellom strategi, risikoappetitt, finansielle framskrivninger og ICAAP², og at kapitalplanleggingen i større grad reflekterer bankens faktiske risikoprofil, herunder økt allianseavhengighet, gjennomføringsevne og potensial for økte tap. Kapitalberegning og rapportering må kvalitetssikres gjennom betryggende og uavhengige kontroller, også der datagrunnlag og beregninger leveres av allianser eller eksterne miljøer. Videre forventes det at rammeverket for risikoappetitt og internkontroll videreutvikles som aktive og fremoverskuende styringsverktøy, med styrket oppfølging på kredittområdet, lav terskel

¹ MREL (Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities): minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld.

² Foretakets dokumentasjon av risiko og kapitalvurderingsprosessen.

for avviks- og hendelsesrapportering og tydelig lukking av vesentlige avvik innen IKT, DORA³ og personvern. Styret forventes også å dokumentere egne vurderinger, avveininger og oppfølging på en mer etterprøvbar måte og tydeliggjøre «tone fra toppen» i perioder med forhøyet risiko.

Gjennomgangen viser at bankens kredittregelverk og moderate risikoappetitt i for begrenset grad er operasjonalisert i den praktiske kredittbehandlingen. Finanstilsynet har observert svakheter i dokumentasjon og håndtering av avvik fra sentrale policykrav, vurdering av åpen risiko, gruppering av tilknyttede motparter og oppfølging av risikoreduserende tiltak. I tillegg fremgår det i flere saker ikke tilstrekkelig tydelige vurderinger av engasjementer med svak betjeningsevne, usikre panteverdier eller avhengighet av kapitaltilførsel og realisasjoner.

Finanstilsynet forventer at banken styrker styringen og kontrollen på kredittområdet slik at det etableres en tydelig og etterprøvbar sammenheng mellom strategi, risikoappetitt, kredittregelverk, vurderinger i enkeltsaker og faktisk risikotaking i porteføljen. Banken bør videreutvikle oppfølgingen av konsentrasjonsrisiko og sikre mer konsistent praktisering av interne krav knyttet til avvik fra policy, åpen risiko, gruppering og risikoreduserende tiltak. Finanstilsynet forventer også at banken videreutvikler kriterier og praksis for tidlig identifisering og oppfølging av engasjementer med økt risiko, herunder vurderinger av antasert mislighold (UTP) og bruk av overvåkingsliste der risikoutviklingen tilsier det. Funn fra første- og andrelinje samt internrevisjon bør følges opp mer systematisk, og risikorapporteringen til ledelse og styre bør gi et mer samlet og fremoverskuende bilde av kredittrisikoen.

I svarbrevet stiller styret seg i hovedsak bak Finanstilsynets vurderinger og forventninger. Styret vil på grunnlag av en tidfestet handlingsplan følge opp at relevante tiltak blir utført til rett tid.

3 Finanstilsynets vurderinger

3.1 Virksomhetsstyring og operasjonell risiko

Finanstilsynets observasjoner, vurderinger og forventninger bygger på krav i finansforetakslovgivningen og tilhørende forskrifter, samt på overordnede tilsynsmessige forventninger til forsvarlig virksomhetsstyring, risikostyring og internkontroll i banker.

Etter finansforetaksloven § 13-5 skal foretaket ha en forsvarlig virksomhetsstyring, herunder en klar organisasjonsstruktur, tydelige ansvars- og rapporteringslinjer og hensiktsmessige styrings- og kontrollmekanismer. Styret har det overordnede ansvaret for forvaltningen av foretaket og for å føre tilsyn med den daglige ledelsen, jf. finansforetaksloven § 8-6. Dette innebærer ansvar for at foretaket har egnede rammeverk for risikostyring og internkontroll, og at styret mottar et korrekt og beslutningsrelevant grunnlag. Tilsynsansvaret innebærer også å utfordre ledelsens rapportering og vurderinger der det er nødvendig, samt å sikre at styrets vurderinger og beslutninger dokumenteres på en måte som gjør dem etterprøvbare.

Finanstilsynet legger vekt på om banken har en helhetlig og fremoverskuende tilnærming til virksomhetsstyring, og om styret gjennom sin oppfølging er i stand til å identifisere, vurdere og håndtere vesentlige risikoer i tråd med bankens faktiske risikobilde.

3.1.1 Strategi – vekst, lønnsomhet og kapital

Banken har i 2025 hatt god utlånsvekst, særlig i driftsmarkedet. Lønnsomheten er tilfredsstillende, og kapitaldekninger styrket etter innføring av CRR3⁴. Styret vedtok i slutten av

³ DORA (Digital Operational Resilience Act, (EU) 2022/2554). Forordningen er implementert i § 1 i DORA-loven (lov om digital operasjonell motstandsdyktighet i finanssektoren), som trådte i kraft 1. juli 2025.

⁴ CRR3, EUs endrede kapitalkravsforordning, innført i Norge 1. april 2025.

2025 en strategi som åpner for geografisk ekspansjon, økt utlånsvekst og økte strategiske ambisjoner, også knyttet til bankens rolle som SamSpar-bank.

Banken er samtidig i en fase preget av betydelige organisatoriske endringer, reduksjon i bemanning og økt avhengighet av leveranser fra SpareBank 1-alliansen.

Finanstilsynet vurderer at strategien innebærer et ambisjonsnivå som i begrenset grad reflekteres i bankens gjeldende finansielle framskrivinger og ICAAP. Det fremstår etter Finanstilsynets vurdering som et avvik mellom strategiske ambisjoner og det risikobildet som legges til grunn i kapitalplanleggingen. Kombinasjonen av omorganisering, nedbemanning og økt endringstakt samlet sett innebærer økt operasjonell risiko dersom styring, internkontroll og kapasitet ikke er tilstrekkelig tilpasset bankens strategiske ambisjoner. Finanstilsynet peker særskilt på at høy utlånsvekst, særlig i bedriftsmarkedet, over tid kan øke risikoen for negativ seleksjon og svekket porteføljekvalitet dersom risikoprofil og kreditttrammer ikke følges tett opp.

Finanstilsynet forutsetter at oppdatert strategi og reviderte finansielle framskrivinger legges til grunn i ICAAP, slik at kapitalplanleggingen reflekterer bankens risikoprofil, herunder økt allianseavhengighet, vekstambisjoner, marginpress og potensial for økte tap og annen risiko. Finanstilsynet legger til grunn at styret har løpende oppmerksomhet på utviklingen i porteføljens risikoprofil, og at mekanismer for overvåking og oppfølging videreutvikles der det er nødvendig.

3.1.2 Kapitaldekningsrapportering og MREL-krav

Banken har i flere kvartaler i 2025 hatt feil i beregning og rapportering av kapitaldekningen, som har medført feilrapporterte regulatoriske nøkkeltall over tid. Feilene har påvirket rapporterte risikovektede eiendeler og ren kjernekapitaldekning, som har hatt betydning for rapporteringen i andre og tredje kvartal 2025. I tillegg har banken i etterkant av tilsynet avdekket en ny feil som også har påvirket rapporteringen for fjerde kvartal 2025.

Den opprinnelige feilen var knyttet til beregning av belåningsgrad (LTV) for lån sikret med pant, noe som ga for lav beregning av risikovektede eiendeler og dermed for høy rapportert kapitaldekning. Feilen oppsto i forbindelse med implementering av CRR3. I forbindelse med bankens oppfølging av Finanstilsynets spørsmål under tilsynet, avdekket banken i tillegg en ny og uavhengig feil knyttet til kapitalbinding for aksjeplasseringer.

Finanstilsynet merker seg videre at banken i tredje kvartal 2025 hadde brudd på MREL-kravet, som ble meldt til Finanstilsynet 27. oktober 2025. Feilene i kapitaldekningsrapporteringen innebar at bankens faktiske margin mot MREL-kravet i perioden var lavere enn de rapporterte tallene ga inntrykk av. Banken har opplyst at vurderingen av spørsmålet om rapportering av feilene til tilsynsmyndigheten i hovedsak tok utgangspunkt i regnskapsmessig vesentlighet.

Finanstilsynet vurderer at banken ikke har hatt tilstrekkelig robuste og uavhengige kontrollmekanismer for kapitalberegning og rapportering. Etter Finanstilsynets vurdering har også sammenhengen mellom feil i kapitalberegningen og oppfyllelsen av MREL-kravet ikke vært tilstrekkelig vurdert eksplisitt og helhetlig av banken. Finanstilsynet understreker at feil som påvirker kapital- og MREL-situasjonen kan være tilsynsmessige vesentlige selv om de faller under fastsatte regnskapsmessige vesentlighetsgrenser.

Samlet sett viser forholdene at banken i 2025 ikke har hatt tilstrekkelig styring og kontroll med beregning og rapportering av kapitaldekning. Feilene har vedvart over tid i en periode preget av økt regelverkskompleksitet og samtidig begrensede marginer mot regulatoriske krav. Etter Finanstilsynets vurdering representerer dette et vesentlig forbedringsområde når det gjelder bankens styring, internkontroll og etterprøvnbarhet i rapporteringen til styret.

Finanstilsynet forventer at banken sikrer korrekt, fullstendig og pålitelig kapitaldekningsrapportering til enhver tid, også i perioder med regelverksendringer og økt kompleksitet. Bankens kontroller må gjøre den i stand til selvstendig å verifisere beregninger og rapportering som baseres på leveranser fra allianse- eller eksterne miljøer. Finanstilsynet legger også til grunn at banken tydeliggjør kriterier og prosesser for når feil i regulatorisk rapportering skal vurderes meldt til

tilsynsmyndighetene. Slike vurderinger må omfatte den tilsynsmessige betydningen av feilene, og ikke begrenses til regnskapsmessig vesentlighet.

Videre forutsetter Finanstilsynet at banken har en helhetlig tilnærming til styring av kapital og MREL, der feil i kapitalberegningen vurderes samlet opp mot både kapitalkrav og MREL-krav, og der konsekvenser for regulatoriske marginer fremgår tydelig i rapporteringen til styret.

Finanstilsynet merker seg at styret i svarbrevet erkjenner svakheter i kontrollmekanismene, varsler nærmere beskrivelser av kvalitetssikringsopplegget og opplyser at banken vil etablere kriterier for vurdering av når feil skal meldes til tilsynsmyndighetene.

3.1.3 SpareBank 1-alliansen – eierrisiko og styringskompleksitet

Banken har gjennom inntreden i SpareBank 1-alliansen foretatt store investeringer i allianse- og produktselskaper. Dette innebærer et skifte i bankens forretningsmodell med økt avhengighet av virksomhet utenfor morbanken. Banken har også betydelig ressursbruk i alliansefora.

Banken har etablert et strukturert rammeverk for styring av eierskap og eierrisiko. Samlet kvantitativ eierrisiko ligger innenfor styrets fastsatte risikoappetitt. Banken har også identifisert selskaper med særlig strategisk og operasjonell betydning.

Praktiseringen av rammeverket er i en tidlig fase, og Finanstilsynet vurderer at rapporteringen til styret i begrenset grad gir et tilstrekkelig fremoverskuende og beslutningsrelevant grunnlag. Selv om stresstesting inngår i vurderingen av eierrisiko, fremstår bruken av resultatene som begrenset og i liten grad knyttet til vurderinger av kapitalbehov, beredskap og risikoreducerende tiltak. Den kvalitative risikovurderingen fremstår lite operasjonalisert. Ikke-finansiell risiko, som strategisk avhengighet, leveranserisiko og styringskompleksitet, er overordnet beskrevet. Det er uklart hvordan disse forholdene inngår i bankens løpende risikostyring og rapportering.

Finanstilsynet vurderer videre at den praktiske utøvelsen av rollen som fagansvarlig for eierskap bør tydeliggjøres. Risiko- og compliancefunksjonenes uavhengige vurderinger fremstår i begrenset grad integrert i oppfølgingen av eierrisiko, og funksjonenes utfordrerrolle kommer i begrenset grad tydelig til uttrykk i dokumentasjonen. Videre fremstår ressursinnsatsen i alliansefora i begrenset grad systematisk målt, evaluert og styrt.

Finanstilsynet forventer at rammeverket for eierskap og eierrisiko videreutvikles slik at det i større grad blir operativt og integrert i bankens samlede risikostyring. Risikoappetitten bør knyttes tettere til konkrete vurderinger, rapportering og tiltak, og stresstester bør i større grad benyttes i styrets vurderinger av kapitalbehov og beredskap. Videre bør den kvalitative risikovurderingen av enkeltelskaper videreutvikles slik at strategisk avhengighet, leveranserisiko, styringskompleksitet og øvrige ikke-finansielle risikoer identifiseres, vurderes og følges opp på en mer strukturert og dokumentert måte. Dette bør integreres i både bankens risikorapportering og styrets behandling.

Finanstilsynet legger til grunn at rollen som fagansvarlig for eierskap konkretiseres og forankres tydeligere i bankens styringsstruktur, og at risiko- og compliancefunksjonene gis en mer synlig og proaktiv rolle i vurdering og oppfølging av eierrisiko. Finanstilsynet ber videre styret vurdere å etablere en mer systematisk vurdering og styring av ressursbruken knyttet til alliansearbeidet, slik at styret kan vurdere om innsatsen står i rimelig forhold til nytten, og at bankens prioriteringer gjøres på et mer informert grunnlag.

Styret opplyser i svarbrevet at rammeverket for eierrisiko skal revideres, at rollen som fagansvarlig for eierskap skal vurderes nærmere, og at ressursbruken i alliansearbeidet vil følges opp nærmere.

3.1.4 Rammeverk for risikoappetitt, rammesetting og rapportering

Banken har etablert et rammeverk for risikoappetitt, rammesetting og risikostyring som dekker sentrale risikoområder i virksomheten. Risikoappetitten er fastsatt med rammer for ulike risikoformer og inngår i bankens ICAAP- og ILAAP-prosesser. Det fremkommer imidlertid i begrenset grad av dokumentasjonen hvordan risikoappetitten benyttes løpende i styrets

behandling av risikosaker og i styringen av ønsket utvikling i den samlede risikoprofilen utover disse prosessene.

Risikorapporteringen til styret er omfattende, men fremstår ikke fullt ut sammenstilt med risikoappetitten. Avvik og utviklingstrekk knyttes i begrenset grad til samlet risikokapasitet og til konkrete avveier på styrenivå. Det er også sårbarheter knyttet til bankens avhengighet av leveranser fra SpareBank 1-alliansen, blant annet ved at enkelte risikomålinger ikke er tilgjengelige eller oppdateres i tråd med forutsetningene i rammeverket. Eierrisiko er omtalt i bankens rammeverk, men inngår i begrenset grad i den samlede risikovurderingen som rapporteres til styret. Det fremgår ikke tydelig hvordan eierrisiko veies mot øvrige risikoer eller mot bankens risikobærende evne i den løpende styringen. Videre skiller risiko- og etterlevelsesrapporten og kredittrapporten i begrenset grad mellom konsernnivå og morbanknivå. Rapporteringen gir et risikobilde som i mindre grad reflekterer morbankens egen risikobærende evne og risikotoleranse. Hel- og delkonsoliderte boligkredittforetak inngår som egne juridiske enheter med lavere risiko enn morbanken, og deres forpliktelser overfor banken er avgrenset og regulert.

Finanstilsynet vurderer at observasjonene samlet sett viser at risikoappetitten i begrenset grad fungerer som et aktivt og fremoverskuende styringsverktøy for styret. Når sammenhengen mellom fastsatt risikoappetitt, løpende risikorapportering og styrets faktiske avveier ikke er tilstrekkelig tydelig, svekkes styrets grunnlag for å styre ønsket utvikling i bankens samlede risikoprofil. Begrenset integrering av eierrisiko i den samlede risikovurderingen innebærer etter tilsynets vurdering en risiko for at denne risikotypen ikke fullt ut vurderes i sammenheng med øvrige risikoer og bankens risikobærende evne. I tillegg kan rapportering som i hovedsak er basert på konsernperspektiv bidra til at risikoen i morbanken fremstår lavere enn det som er relevant for vurdering av risikotoleranse og kapitalbehov. Når rapporteringen ikke gir et tilstrekkelig sammenstilt bilde av risikonivå, risikoappetitt og risikokapasitet, reduseres også muligheten for at styret tidlig fanger opp behov for justeringer i risikoprofilen. Dette kan over tid svekke bankens evne til å foreta helhetlige og konsistente risikobaserte prioriteringer i tråd med eget rammeverk.

Finanstilsynet forventer at styret fastsetter en eksplisitt formulering av bankens overordnede risikoappetitt som beskriver ønsket samlet risikoprofil og sentrale avveier mellom risikoområder, og at denne brukes aktivt i styrets løpende avveier og prioriteringer. Videre forventes det at rammeverk og rapportering utvikles slik at styret får et samlet og fremoverskuende grunnlag for å vurdere risikonivå, håndtere avvik og prioritere tiltak. Finanstilsynet forutsetter også at risikovurderinger i større grad baseres på morbanknivå der dette er relevant for risikoappetitt og risikotoleranse, og at eierrisiko innlemmes tydeligere i samlet risikorapportering.

Finanstilsynet noterer at styret i svarbrevet varsler at en tydeligere formulering av overordnet risikoappetitt skal innarbeides i bankens styringsdokumenter, og at risikorapporteringen til styret skal videreutvikles i mer samlet og fremoverskuende retning.

3.1.5 Internkontrollen

Banken har etablert et formelt rammeverk for risikostyring og internkontroll i samsvar med regelverket. Risikovurderinger gjennomføres hovedsakelig årlig. Det foreligger begrenset dokumentasjon på systematiske oppdateringer av risikovurderingene gjennom året, også i perioder med vesentlige endringer i virksomheten. Det er et spenn mellom daglig leders oppsummerende vurdering av internkontrollen og vurderingene som kommer frem i lederstadfestingene, særlig knyttet til gjennomføringsevne, restrisiko og kapasitetsutfordringer. Kredittområdet fremstår som særlig sårbar. Det er rapportert mangler i styrende dokumenter, etterlevelse av fullmaktsstrukturer og oppfølging av pantesikkerheter. Avvik og uønskede hendelser registreres ikke konsekvent, noe som gir et ufullstendig grunnlag for samlet oversikt over operasjonell risiko. Det er også observert variasjoner i risikokultur og praksis for hendelsesrapportering. Styret mottar omfattende rapportering om risiko og etterlevelse, men det kommer i begrenset grad fram av protokoller og øvrig dokumentasjon hvordan rapporteringen systematisk benyttes til å prioritere tiltak og følge utviklingen opp mot fastsatt risikoappetitt.

Finanstilsynet vurderer at internkontrollen i begrenset grad fremstår som et kontinuerlig, fremoverskuende og risikobasert styringsverktøy i praktisk bruk. Når risikovurderingene i hovedsak gjennomføres periodisk og ikke løpende justeres i takt med endringer i virksomheten, reduseres internkontrollens evne til tidlig å fange opp nye eller endrede risikoforhold. Spennet mellom overordnede vurderinger av internkontrollen og mer detaljerte lederstadfester indikerer, etter tilsynets syn, manglende konsistens i styringsinformasjonen. Dette kan svekke både ledelsens og styrets grunnlag for å vurdere faktisk risikonivå, restrisiko og gjennomføringsevne. Når avvik og uønskede hendelser ikke registreres og følges opp på en systematisk måte, og når rapporteringen i begrenset grad brukes aktivt i styrets prioriteringer, øker risikoen for at vesentlige svakheter består over tid. Etter tilsynets vurdering, innebærer dette at internkontrollen i praksis får redusert effekt som virkemiddel for å styre risiko innenfor fastsatte rammer, særlig på kredittområdet, hvor sårbarheten allerede er forhøyet.

Finanstilsynet forventer at internkontrollen videreutvikles som et kontinuerlig og risikobasert styringsverktøy, med løpende oppdatering av risikovurderinger og tydelig rapportering av vesentlige endringer til styret, også med et tydelig konsernperspektiv. Videre stiller Finanstilsynet forventning om at daglig leders oppsummerende vurdering er mer konkret og forankret i faktiske observasjoner, med vurdering av alvorlighetsgrad, restrisiko og gjennomføringsevne. Tilsynet legger også til grunn at internkontrollen på kredittområdet styrkes, at risikokultur og hendelsesrapportering forbedres, og at styret bruker risiko- og etterlevelsrapporteringen mer aktivt i sitt tilsyn med virksomheten.

Finanstilsynet merker seg at styret i svarbrevet varslar at internkontrollen som styringsverktøy vil videreutvikles, med blant annet hyppigere oppdatering av risikovurderinger, en mer konkret oppsummerende vurdering fra daglig leder, samt tiltak for å styrke risikokultur, hendelsesrapportering og internkontroll på kredittområdet.

3.1.6 Operasjonell risiko og IKT-risiko

Banken har oversikt over egen operasjonell risiko, herunder risiko knyttet til IKT og personvern. Samtidig viser gjennomgangen at flere vesentlige svakheter innen personvern og IKT-styring har hatt lang varighet. Tiltak er igangsatt, men reduksjon i risikonivå har først kommet sent i perioden. Innen personvern har sentrale krav over tid ikke vært fullt ut ivarettatt, blant annet knyttet til gjennomføring av DPIA, innsynslogging og håndtering av ustrukturerte data. Når det gjelder IKT-risiko og etterlevelse av DORA, gjenstår det ved utgangen av 2025 vesentlig arbeid, særlig innen leverandørstyring, hendelseshåndtering og risikovurdering av kritiske IKT-tjenester. Videre har Utviklingsforum fått en sentral rolle i prioritering og gjennomføring av utviklings- og endringsinitiativer. Dette omfatter også tiltak rettet mot å redusere operasjonell risiko og styrke etterlevelsen innen IKT- og personvernområdet.

Finanstilsynet vurderer at styringen av operasjonell risiko og IKT-risiko over tid har hatt begrenset gjennomføringstakt, særlig for områder der regelverkskravene er tydelige og risikoen vurderes som vesentlig. Når kjente svakheter vedvarer over lengre tid før risikonivået reduseres, øker eksponeringen både for operasjonelle hendelser og for manglende etterlevelse av regelverkskrav. Etter tilsynets vurdering forsterkes denne risikoen når tiltak i stor grad håndteres gjennom utviklings- og endringsfora uten at styringslinjer, rolleavklaringer og kontrollfunksjonenes gjennomslagskraft er tilstrekkelig tydelig forankret. Dette kan svekke evnen til å sikre varig risikoreduksjon og gjøre det mer krevende å følge fremdrift, ansvar og faktisk lukking av identifiserte svakheter. Samlet innebærer dette at operasjonell risiko, herunder IKT- og personvernrisiko, i perioder kan ha vært høyere enn det som er forenlig med bankens ambisjoner for styring og etterlevelse.

Finanstilsynet forventer at banken sikrer varig lukking av kjente og vesentlige svakheter innen operasjonell risiko, herunder personvern og IKT-styring, og at arbeidet med etterlevelse av DORA fullføres. Videre forventes det at tiltak for risikoreduksjon forankres tydelig i ordinær styring, med klart ansvar, systematisk oppfølging og etterprøvbar styrebehandling, slik at operasjonell risiko holdes innenfor fastsatte rammer over tid.

I styrets svarbrev går det frem at arbeidet med etterlevelse av DORA skal følges opp gjennom ordinær rapportering til styret, og at andrelinjen har etablert en samlet oversikt over prioriterte forbedringsbehov med ansvar og frister.

3.1.7 Styrets forvaltnings- og tilsynsansvar

Styreinstruks og årsplan er formelt tilfredsstillende. Gjennomgangen viser at styret behandler sentrale risikoområder og fremstår som aktivt og engasjert. Tilgjengelig dokumentasjon gir i begrenset grad innsyn i styrets egne vurderinger, avveiiinger og prioriteringer, særlig i saker preget av kompleksitet og betydelig skjønnsutøvelse.

Styresak [REDAKERT] illustrerer god praksis for aktiv styring, ved at styret går utover å ta rapportering til orientering og stiller konkrete krav til oppfølging. Denne arbeidsformen fremstår imidlertid ikke som gjennomgående i styrets behandling av saker knyttet til risiko, etterlevelse og internkontroll. Videre vurderer Finanstilsynet at styreinstruks og årsplan i begrenset grad gir føringer for hvordan styrets styrings- og kontrollansvar skal operasjonaliseres og prioriteres i lys av bankens konkrete risikobilde. Det er også et forbedringsbehov knyttet til etterprøvbar dokumentasjon av styrets behandling og oppfølging, herunder i saker der styreutvalg har foretatt sentrale avveiiinger.

Finanstilsynet forventer at styret videreutvikler sin selvstendige rolle i styring og kontroll, herunder ved tydeligere og mer etterprøvbar dokumentasjon av egne vurderinger og prioriteringer. Styreinstruks og årsplan bør videreutvikles for bedre å understøtte aktiv styring, tydelige prioriteringer og strategisk fordykning. Videre legger Finanstilsynet til grunn at styret, der risikoutviklingen vurderes som utilfredsstillende eller risikofyllt, i større grad benytter en arbeidsform som sikrer tydelig «tone fra toppen» og etterprøvbar oppfølging, i tråd med praksis som kommer til uttrykk i Styresak [REDAKERT]

Finanstilsynet merker seg at styret i svarbrevet varsler revisjon av styreinstruks og årsplan, tydeligere dokumentasjon av styrets drøftinger i protokoll og en fast sak om oppfølging av vedtak og aksjonspunkter.

3.2 Kredittrisiko, herunder tapsvurderinger iht. IFRS 9

3.2.1 Eksponering, styring og kontroll

Finanstilsynets vurderinger av bankens kredittrisikonivå og styring og kontroll med kredittrisiko bygger på krav i finansforetaksloven og tilhørende forskrifter, samt CRR/CRD-regelverket slik dette er gjennomført i norsk rett. Vurderingene av tapsavsetninger og klassifisering av utlån bygger videre på regnskapsregelverket, herunder IFRS 9, og tilsynsmessige forventninger til forsvarlig bruk av modeller og skjønn i tapsberegningene. I vurderingene legger Finanstilsynet også vekt på overordnede prinsipper for forsvarlig virksomhetsstyring og god risikostyring, tilpasset bankens størrelse, kompleksitet og risikoprofil.

Bankens kredittrisikonivå påvirkes av strategiske ambisjoner og nærings sammensetningen i utlånsporteføljen. Banken har uttalte vekstmål i både person- og bedriftsmarkedet. Bankens portefølje er geografisk konsentrert i Sogn og Fjordane. I bedriftsmarkedet er en betydelig del av porteføljen knyttet til volatile næringer, som eiendoms virksomhet, bygge- og anleggsvirksomhet, samt fiske og fangst.

Rammeverk og risikoappetitt

Banken har et omfattende kredittregelverk med strategier, policyer, fullmaktsstruktur, bransjeføringer og verdsettelsesmetoder. Risikoappetitten er beskrevet som moderat, med rammer for blant annet konsentrasjon, store engasjementer og bransjeeksponering.

Gjennomgangen viser at avvik fra sentrale policykrav i flere tilfeller aksepteres, uten at beslutningsgrunnlaget tydelig dokumenterer hvordan avvikene er vurdert opp mot bankens risikoappetitt. Dette gjelder blant annet engasjementsstørrelse, belåningsgrad og krav til egenkapital eller forhåndssalg i prosjekt- og eiendomssaker. Kompenserende tiltak eller vilkår som

skal begrunne at avvik aksepteres, fremgår ikke konsekvent. Finanstilsynet viser her til

Etter Finanstilsynets vurdering innebærer dette at sammenhengen mellom fastsatt risikoappetitt og faktisk kredittpraksis ikke er tilstrekkelig etterprøvbare. Manglende tydelig dokumentasjon av hvordan avvik er vurdert og håndtert svekker også grunnlaget for å vurdere om risikotakingen er i tråd med bankens egen risikoappetitt.

Oppfølging av risikoreduserende tiltak

Gjennomgangen viser at dokumentasjon og oppfølging av risikoreduserende tiltak etter innvilgelse i flere saker har mangelfulle sikkerhets- og verdsettelsesvurderinger. Videre er ikke covenants og vilkår alltid tilstrekkelig kontrollert eller fulgt opp, og det er tilfeller av manglende sporbarhet i hvordan identifiserte svakheter håndteres videre. Dokumentasjonen gir i flere tilfeller begrenset oversikt over hvilke tiltak som faktisk skal redusere risikoen, hvem som har ansvar for oppfølgingen, og om tiltakene er gjennomført. Dette gjelder blant annet

Etter Finanstilsynets vurdering svekker dette bankens kontroll med kredittrisikoen i eksisterende engasjementer. Manglende tilstrekkelig struktur og dokumentasjon i oppfølgingen av risikoreduserende tiltak øker risikoen for at identifiserte svakheter vedvarer, og at samlet risikonivå ikke reduseres som forutsatt.

Gruppering av tilknyttede motparter

Bankens praksis for gruppering av tilknyttede motparter framstår ikke konsekvent eller i samsvar med delegert kommisjonsforordning (EU) 2024/1728. I enkelte saker er eier tatt ut av kundegruppen uten tilstrekkelig dokumentert vurdering av om én risiko foreligger, og i én sak er et nært tilknyttet selskap holdt utenfor gruppen til tross for klare kontroll- og avhengighetsforhold. Dokumentasjonen viser ikke konsekvent hvordan kontroll, avhengighet og økonomiske forbindelser er vurdert og dokumentert. Finanstilsynet viser i den forbindelse til

Etter Finanstilsynets vurdering kan mangelfull eller inkonsistent gruppering føre til at samlet eksponering og konsentrasjonsrisiko undervurderes.

Prosjekt- og eiendomsrisiko

I flere eiendomsutviklingsprosjekter har banken innvilget finansiering i tidlige faser med betydelige grunnlags- og infrastrukturinvesteringer,

Gjennomgangen viser at det i flere tilfeller ikke fremgår tydelig hvordan risikoen i den mest kapitalkrevende fasen er vurdert, eller hvilke tiltak som skal redusere risikoen frem til prosjektene genererer kontantstrøm. Samlet vurdering av risiko knyttet til tidshorisont, realisasjonsusikkerhet og kapitalbehov fremstår i varierende grad dokumentert.

Etter Finanstilsynets vurdering innebærer dette at risikoen i slike engasjementer ikke er tilstrekkelig synliggjort i beslutningsgrunnlaget. Dette kan føre til at banken påtar seg høyere risiko enn forutsatt, uten at dette er tilstrekkelig vurdert og håndtert gjennom vilkår og oppfølging.

Åpen risiko

I enkelte engasjementer fremgår det ikke tydelig av beslutningsgrunnlaget hvordan åpen risiko er identifisert og vurdert. Dette gjelder særlig der sikkerhetsdekningen er lav, realisasjonsverdier er usikre eller betjeningsevnen er svak eller usikker. Som eksempler viser Finanstilsynet til

Etter Finanstilsynets vurdering svekker dette etterprøvbareheten av bankens sikkerhets- og risikovurderinger. Når åpen risiko ikke synliggjøres og vurderes eksplisitt, reduseres også grunnlaget for å sikre at risikoen håndteres i tråd med bankens risikoappetitt.

Rapportering og porteføljeoppfølging

Forhold som betalingslettelser (forbearance) synliggjøres ikke konsekvent samlet i rapportering. Enkelte rapporteringskrav i bankens egne policyer ikke fullt ut implementert, blant annet rapportering av avvik fra policy og utvikling i risiko og lønnsomhet for nye kunder.

Gjennomgangen viser også at flere vesentlige eksponeringer er mot virksomheter med svak kontantstrøm, usikre salgsutsikter eller behov for kapitaltilførsel, særlig innen eiendoms- og bygge- og anleggsvirksomhet. Enkelte engasjementer har blitt stående i trinn 2 over lengre tid uten at det fremgår tydelige vurderinger av om forholdene tilsier antesipert mislighold (UTP) Dette gjelder blant annet [REDACTED]

Etter Finanstilsynets vurdering innebærer dette at bankens risikorapportering og tapsvurderinger nødvendigvis ikke reflekterer faktisk risikoeksponering. Manglende tydelig dokumenterte UTP-vurderinger for engasjementer med vedvarende svak utvikling i trinn 2 reduserer kvaliteten på styringsinformasjonen til ledelse og styret.

Andrelinje og internrevisjon

Andrelinjen og internrevisjonen har identifisert flere forbedringsområder innen kredittområdet, blant annet knyttet til førstelinjekontroll, tapsvurderinger, håndtering av betalingslettelser, verdsettelse og dokumentasjon. Gjennomgangen av enkeltsaker viser at flere av disse svakhetene fortsatt gjør seg gjeldende, og at forbedringstiltak ikke er konsistent gjennomført.

Etter Finanstilsynets vurdering indikerer dette svakheter i bankens kontrollsløyfe. Når identifiserte funn ikke følges opp systematisk og med tilstrekkelig gjennomføringskraft, øker risikoen for at kjente svakheter vedvarer over tid og svekker kvaliteten i kredittprosessen. Funn fra første- og andrelinje samt internrevisjon bør følges opp mer systematisk.

Samlet vurdering av eksponering, styring og kontroll

Samlet sett vurderer Finanstilsynet at bankens kredittrisikonivå er forhøyet, i hovedsak gjennom svakheter i kredittpraksis, dokumentasjon og oppfølging. Dette svekker kvaliteten på styringsinformasjonen til ledelse og styre.

Finanstilsynet merker seg at styret i svarbrevet viser til at banken har etablert ytterligere rammer og måltall for diversifisering av bedriftsmarkedsporteføljen, med tilhørende rapportering til styret. Styret viser videre til løpende bransjeoppfølging gjennom bransjeansvarlige, årlige bransjerapporter og arbeidet med kredittstrategien.

Finanstilsynet merker seg også at banken gjennomfører kvartalsvise vurderinger av risikoutsatte engasjementer, basert på både kvantitative indikatorer og vurderinger fra kundeansvarlige. Banken vil i denne sammenheng innarbeide mer fremoverskuende vurderinger, herunder skjerpede forventninger til dokumentasjon av betjeningsevne, innhold i handlingsplaner og begrunnelser for inn- og utmelding av overvåkingslisten.

Finanstilsynet noterer at banken har startet arbeid med å tydeliggjøre krav i kredittrammeverket, forbedre håndtering og synliggjøring av avvikssaker og videreutvikle risiko- og kredittrapporteringen. Styret viser også til at oppfølging av funn skal gjøres mer ensartet, blant annet ved bedre utnyttelse av GRC-systemet og bruk av internrevisor i forbedringsarbeidet.

Finanstilsynet legger til grunn at banken videreutvikler kriterier og praksis for tidlig identifisering og oppfølging av engasjementer med økt risiko.

3.2.2 IFRS 9-modeller

Bankens modell for beregninger av forventet kreditttap (ECL-modellen) er utviklet av alliansens Kompetansesenter for kredittmodeller (KFK) i samarbeid med bankene i SpareBank 1-alliansen. Den enkelte bank i alliansen er imidlertid ansvarlig for beregning og rapportering og må vurdere

hvordan modellen passer på egen portefølje, egne historiske og faktiske observasjoner samt vurderinger av makroøkonomiske forhold.

En særlig utfordring ligger i at undermodellene opprinnelig ble utviklet for IRB-formål, dvs. for å tilfredsstille kravene til beregning av kapitaldekning som har andre krav enn IFRS 9-kravene til beregning av forventet kreditttap. Iht. IFRS 9 skal beregningen være forventningsrett og reflektere et nøytralt, objektivt og sannsynlighetsvektet beløp. Videre skal det reflektere tidsverdien av penger og dokumenterbare opplysninger om tidligere hendelser, nåværende, men også fremtidige forhold som er tilgjengelige uten uforholdsmessige utgifter eller anstrengelser. Generelt er vurderinger av fremtidige forhold mer utslagsgivende ved beregning av forventet tap over gjenværende levetid i trinn 2 og 3 sett opp mot beregningen av 12-måneders forventet tap i trinn 1.

Finanstilsynets observasjoner av bankens modell for beregning av forventet tap på BM

Banken benytter ECL-beregningsmodellen på engasjementer i trinn 1 og i trinn 2 og på engasjementer i trinn 3 der beløpet [REDACTED]

De viktigste undermodellene er modeller for misligholdssannsynlighet (PD) og tapsgrad, dvs. for forventet prosentvis tap gitt at et engasjement går i mislighold (LGD). I dokumentasjonen til tilsynet var det uklart hvilke varianter av disse undermodellene som ble benyttet i bankens tapsberegning og hvordan kalibreringen var fastsatt.

I løpet av tilsynet ble det oppklart at følgende gjelder for PD i modellberegnete tapsavsetninger i trinn 1 og 2:

- Banken anvender tre makrosenarioer for å sette nivået på 12-måneders PD i trinn 1 og på PD for gjenværende løpetidsår i trinn 2. Kompetansesenter for Kredittmodeller (KFK) i Sparebank 1 Utvikling utarbeider oversikter (matriser) som for hvert makrosenario gir en forventet utvikling av PD-verdier for hvert gjenværende løpetidsår. [REDACTED] Forventningene bygger på en forutsetning om at historiske sammenhenger [REDACTED] gir relevant informasjon om fremtidig PD-utvikling. I forkant av hvert kvartalsskifte utarbeider KFK matrisene og tilhørende underliggende makroforutsetninger, samt forslag til scenariovekter.

[REDACTED] Fremskrevet scenariovektet PD tar utgangspunkt i gjennomsnitts-PD i Sparebank1-alliansen og gir framskrivninger [REDACTED] I forkant av bankens bruk av allianse-modellene fra 2025 ble det gjort en sammenligning av forventet mislighold målt ved PD og observert mislighold i banken, SamSpar og alliansen. Analysen viser bl.a. [REDACTED]

[REDACTED] PD inneholder [REDACTED]

Det ble også oppklart at følgende gjelder for LGD i modellberegnete tapsavsetninger i trinn 1 og 2:

- Banken benytter LGD [REDACTED] Dette er begrunnet i at tapsestimatet etter IFRS 9 skal være forventningsrett og uten konservative påslag.
- [REDACTED] Gjeldende makrosenarioer utarbeidet av KFK inngår i beregningene av sikkerhetsverdier.
- [REDACTED] for å gjøre estimatet mer forventningsrett.

Finanstilsynets observasjoner av bankens kriterier for overføring av utlån til trinn 2 på BM

Utlån i trinn 1 med vesentlig økt kredittrisiko skal overføres til trinn 2. Mange banker anvender PD-modeller som et viktig verktøy ved vurderingen av om risikoøkning har inntruffet, men i tillegg vil det vanligvis være behov for kvalitative metoder for fange opp utvikling i kredittrisiko som ikke fullt ut reflekteres i PD-modellen.

Banken har en relativ terskel der en økning i PD på mer enn 150 prosent (dvs. at dagens nivå er høyere enn opprinnelig PD x 2,5) skal utløse flytting til trinn 2. Dette gjelder for engasjementer der PD etter økningen er større enn 0,5 prosent. I tillegg har banken en absolutt terskel (som banken kaller PD-tak) der engasjementer med PD som har økt til over 10 prosent skal plasseres i trinn 2. Finanstilsynet oppfatter at den absolutte terskel skal fange opp at kunder som er innvilget med relativ høy PD kan ha signifikant økning i risiko uten å overskride 150 prosent-terskelen.

Disse reglene vil ikke fange opp alle betydelige endringer, for eksempel må en PD på 1,6 prosent øke med 2,4 prosentpoeng før den relative terskelen overskrides. Finanstilsynet noterer fra svarbrevet at banken har vurdert at den ikke ønsker å supplere PD-endringsreglene med en regel om at et visst nivå på økning i PD, dvs. økning med et visst antall prosentpoeng, også skal utløse overgang til trinn 2. Det er med andre bevisst ikke innført absolutte grenser for PD-migrering som SICR-kriterium.

For trinnvurderingen benytter banken en 12-måneders PD, [REDACTED]

Banken supplerer PD-endringsreglene, samt regler om flytting av engasjementer med 30 dagers restanse eller forbearance, med ulike kvalitative metoder som skal fange opp utvikling i kredittrisiko som ikke reflekteres i PD-modellene.

Enkeltengasjementer som settes på overvåkingsliste vurderes som å ha vesentlig økt kredittrisiko og plasseres i trinn 2. KFK utarbeider anbefalinger om hele bransjer som bør settes på overvåkingsliste [REDACTED] Banken vurderer kvartalsvis om kunder som ikke er i mislighold eller individuelt nedskrevet, skal settes på overvåkingsliste basert på [REDACTED]

I forbindelse med tilsynet har banken gitt en oversikt over trinn 2-engasjementer på BM fordelt på årsaker til overføringer fra trinn 1. [REDACTED]

Finanstilsynets vurderinger

Finanstilsynet mener banken bør fortsette å videreutvikle bruken av kvalitative metoder for trinnallokeringen. Det kan ikke bare styrke kvaliteten på de modellmessige tapsavsetningene, men også bidra til å styrke kvaliteten på bankens vurdering av om engasjementer er kredittforringet og dermed skal UTP-merkes, og på selve tapsvurderingen. Sterk kompetanse hos kundeansvarlige vil være viktig bidrag i tillegg til bankens rutiner og utvalgsriterier for tapsgjennomgang. I svarbrevet opplyses det at banken sammen med alliansen arbeider med bedre systemstøtte for kvalitative vurderinger.

Ettersom PD [REDACTED] banken benytter ved vurderingen av om kredittrisikoen har økt vesentlig, ikke reflekterer endrede fremtidige forhold eller makroøkonomiske utsikter, må banken etter Finanstilsynets vurdering være bevisst denne modellens begrensninger. Finanstilsynet viser også til at IFRS 9 legger til grunn at vurderingen av om kredittrisikoen har økt vesentlig, bør gjøres på grupper av utlån dersom enkelte faktorer ikke kan identifiseres på enkeltlån, jf. IFRS 9 B5.5.16.

Banken opplyser at den er bevisst disse forhold og har prosesser for å diskutere makroparametere, modellparametere og eventuelle overstyringer. Etter Finanstilsynets vurdering bør banken utvikle kriterier for bruken av overstyringer i tapsmodellen samt løpende dokumentere ikke bare de overstyringer som er gjennomført, men vurderingene av behovet for overstyringer.

Innledningsvis viste Finanstilsynet til at det var uklareheter i den oversendte dokumentasjonen om modeller og IFRS 9.

Finanstilsynet mener banken bør bygge en samlet, tydelig og lett tilgjengelig interndokumentasjon over den anvendte IFRS 9-modellen som gir oversikt over modellenes parametere og over historiske vurderinger, begrunnelser og valg banken har tatt. Systematisk dokumentasjon av parametere, forutsetninger og tidligere beslutninger gir kontinuitet i risikoforståelsen, også ved personellskifter eller organisatoriske endringer, og reduserer risikoen for inkonsistente beslutninger over tid.

Både oppbygging av tydelig interndokumentasjon og styrket styrekompetanse om ECL-modellen vil være nødvendig for at styret skal ha et godt grunnlag for å forstå beregningene av tapsavsetningene og for å kunne beslutte eventuelle fremtidige overstyringer utenfor beregningsmodellen der konkrete framtidsforventninger eller tapsrisiko ikke fanges opp av modellen.

Finanstilsynet merker seg at styret viser til et etablert kvartalsvis dokument for forutsetninger, overstyringer mm. i IFRS 9-modellen. Styret vil se videreutvikling av dette dokumentet som en sentral del av dokumentasjonen for tapsavsetningene. Formålet er å sikre en systematisk, konsistent og etterprøvable håndtering av forutsetninger og overstyringer over tid, og dermed redusere risikoen for inkonsistente vurderinger og avgjørelser.

3.2.3 Bankens tapsavsetninger i trinn 3 på BM

I henhold til styreretningslinjen skal alle BM-kunder i trinn 3 med engasjement [REDACTED] ha individuelt fastsatt tapsestimat. Det fremgår her at [REDACTED] skal vedta individuelle tapsavsetninger etter å ha gjennomgått bl.a. individuelle nedskrivninger innstilt av lokale banksjefer.

Finanstilsynet har sett på enkelte tapsengasjementer og bankens utfylling av maler for tapsvurdering og tapsberegning. Finanstilsynet registrerer at banken har gjennomført tydelige beskrivelser av scenarier og utregninger, men savner et tydelig oppsett for diskontering til nåverdi fra realisasjonstidspunkt for panteverdier og eventuelle andre mulige betalingsstrømmer særlig aktuelt for UTP-engasjementer. Finanstilsynet registrerer at banken har et bevisst forhold til diskonteringseffekten, men at den ikke vises i regnearkoppsettet som viser betalingsstrømmene.

3.3 Likviditets- og finansieringsrisiko

Banken har etablert et solid rammeverk for styring av likviditets- og finansieringsrisiko, med tydelige strategier, styrefastsatte rammer og operative beredskapsplaner. Likviditetsbufferen framstår sterk. Likviditetsbufferen består hovedsakelig av høykvalitetsobligasjoner og kontanter. NSFR-kravet er oppfylt med god margin, og finansieringsstrukturen er preget av høy innskuddsandel og langsiktig markedsfinansiering. ILAAP-prosessen er godt integrert i styringen, og internrevisjon vurderer både prosess og dokumentasjon som tilfredsstillende.

Samtidig peker gjennomgangen i forbindelse med det stedlige tilsynet på enkelte strukturelle sårbarheter. Banken har en til dels høy grad av overføring av boliglån til boligkredittforetak, som innebærer at morbanken i økende grad sitter igjen med mindre likvide og mer risikofylte aktiva relativt sett. Dette kan over tid svekke balansen og øke sensitiviteten for innskuddsuttrekk og markedsuro. Innskuddsdekningen er fortsatt god, men har vært svakt fallende en stund. En økende andel store og profesjonelle innskudd, særlig via Fixrate, trekker opp pris- og stabilitetsrisikoen. Konsentrasjon i enkelte store innskudd gjør at brå uttrekk kan få merkbare effekter på bankens likviditetsrisiko.

Markedsfinansieringsandelen er relativt høy, men vurderes som håndterbar gitt dagens tilgang til obligasjoner med fortrinnsrett og diversifiserte finansieringskanaler. Ressurssituasjonen i bankens finansfunksjon er tilfredsstillende, men det er sårbarhet knyttet til nøkkelpersoner i den daglige styringen, selv om backup og alliansekompetanse er etablert. Internprising av likviditetsrisiko gjennomføres, men fremstår som et område med forbedringspotensiale. Finanstilsynet anbefaler for øvrig banken å styrke bruken av reverserte stresstester og jevnlig revisjon av scenarioforutsetninger.

Finanstilsynet vurderer samlet at banken har en gjennomarbeidet styring av likviditets- og finansieringsrisiko, med gode rutiner for måling, rapportering og beredskap. Hovedutfordringene knytter seg til den strukturelle avhengigheten av boligkredittkanalen, økt andel store og profesjonelle innskudd, og sårbarhet i bemanningen på finansområdet.

Finanstilsynet forventer at banken viderefører arbeidet med å overvåke og håndtere disse sårbarhetene, herunder å sikre at overføringsgraden til boligkredittforetak ikke svekker morbankens balanse over tid, at konsentrasjonsrisiko i innskuddsporteføljen følges tett opp, og at ressurs- og kompetansesituasjonen i finansfunksjonen forblir god. Videre forventes det at banken videreutvikler stresstesting og scenarioanalyser i tråd med beste praksis. Dette vil bidra til å opprettholde en lav til moderat risikoprofil og sikre at banken har tilstrekkelig motstandskraft også under krevende markedsforhold.

Styret tar i svarbrevet Finanstilsynets vurdering av likviditets- og finansieringsrisiko til etterretning. Styret opplyser om at sårbarheter knyttet til overføringsgrad, innskuddskonsentrasjon, internprising av likviditetsrisiko og bemanning i finansfunksjonen vil bli fulgt opp gjennom ordinær rapportering og videre arbeid.

4 Videre oppfølging

Finanstilsynet ber om å motta kopi av protokollen fra styremøtet hvor Finanstilsynets tilsynsrapport blir behandlet.

Vi ber foretaket sende kopi av tilsynsrapporten til bankens eksterntilsynsrevisor og internrevisor.

For Finanstilsynet

Håkon Rysst Heilmann
seksjonsleder

Finn Ove Arnestad
senior tilsynsrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk.